

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/194/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011571
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117011571.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovcej, v trestnej veci odsúdeného G. V., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.9.2017, č. k. 15PP/86/2017-36, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.1.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. V., nar. X.X.XXXX zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 13.9.2017, č. k. 15PP/86/2017-36 súd rozhodol, že podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd žiadosť ods. G. V., nar.: XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., G. č.XXX/X, t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn.: 2T/104/2015 zo dňa 04.09.2015, právoplatným dňa 30.09.2015 vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietá.

Proti tomuto uzneseniu podal bezprostredne po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú bližšie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 18. 9.2017. V odôvodnení svojej sťažnosti uvádza, že s napadnutým rozhodnutím nesúhlasí, pretože podľa splnil všetky podmienky, pre ktoré môže žiadať o podmiennečné prepustenie a svojim správaním preukázal, že vo výkone trestu si uvedomil, že porušenie zákona spôsobil nepriaznivé následky sebe, svojej rodine a aj spoločnosti. Podľa jeho názoru, je záver prvostupňového súdu o tom, že by v budúcnosti nemal viesť riadny život nesprávny. Poukazuje na to, že v minulosti síce bol odsúdený, avšak v súčasnej dobe si plne uvedomuje nesprávnosť svojho konania. Vo výkone trestu odňatia slobody po prvý raz a to pre trestný čin neplatenia výživného. Odsúdený pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie poukazoval na skutočnosť, že má družku, maloleté dieťa, o ktoré sa chce starať a má aj ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré si plne uvedomuje má v budúcnosti snahu ich plniť. Je schopný a chce sa hneď po svojom prepustení z výkonu trestu zamestnať a výkon trestu odňatia slobody, ktorý už čiastočne vykonal, u neho viedol k tomu, že si uvedomil, že do výkonu trestu odňatia slobody sa už nikdy nechce vrátiť. Podľa odsúdeného je nesprávne uvažovanie súdu, z ktorého vyplýva, že u osoby odsúdenej viackrát v minulosti nie je možné podmiennečné prepustenie. Žiada, aby sťažnostný súd jeho sťažnosti vyhovel a rozhodol tak že ho prepustí na slobodu.

Prokurátor sa práva podať sťažnosť vzdal.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného vo výroku prvostupňového uznesenia. Žiadosť odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nespĺňa podmienku materiálnu, podľa ktorej je možné od odsúdeného očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Poukázal pritom na jeho predchádzajúce odsúdenia za rovnaký druh trestnej činnosti, pre spáchanie ktorej je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody. Poukázal i na to, že trest odňatia slobody, ktorý si v súčasnosti vykonáva, mu bol uložený za spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia.

Prvostupňový súd má za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Sťažnostný súd považujem dokazovanie, ktoré vykonal prvostupňový súd čo do rozsahu za dostatočné na spravodlivé rozhodnutie. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia bolo rovnako vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a spôsobom, ktorý zaručil dodržanie práv odsúdeného, ktoré sú mu zo zákona priznané. Na rozhodnutie o žiadosti odsúdeného vykonal prvostupňový súd verejné zasadnutie, na ktoré predvolal aj odsúdeného a dal mu možnosť vyjadriť sa. Vyššie uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného. Svoje úvahy i závery odôvodnil prvostupňový súd v príslušnej časti napadnutého uznesenia správne a vyčerpávajúcim spôsobom, pričom tieto vychádzajú z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Pokiaľ odsúdený vo svojej sťažnosti deklaruje uvedomenie si svojho protiprávneho konania a snahu viesť po podmienenom prepustení riadny život, takúto deklaráciu nepovažuje sťažnostný súd za dostatočnú a presvedčivú. Odsúdený mal viackrát možnosť svojím správaním sa v období, ktoré predchádzalo jeho aktuálnemu odsúdeniu dokázať, že chce viesť riadny život, no napriek tomu sa opakovane dopúšťal spáchania rovnakého druhu trestnej činnosti. Preto sťažnostný súd považuje za relevantné brať do úvahy jeho skutočné sa správanie v minulosti a nie jeho deklarované názory, respektíve predsavzatia, ktoré uvádza vo svojej sťažnosti.

S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.